

UNITAT 4

TRAMITACIÓ D'URGÈNCIA

CONTINGUTS

- 4.1. Interès públic legitimador de la tramitació d'urgència**
- 4.2. Excepcions a la reducció dels terminis**
- 4.3. No possibilitat de recurs contra l'acord de declaració de la tramitació d'urgència**

OBJECTIUS

Conèixer i entendre la regulació de la Llei 39/2015 quan a la tramitació d'urgència es refereix.

Autora: Pepa Jiménez Ribot

Data d'elaboració: Octubre 2020

Aquesta obra es difon mitjançant la llicència [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

UNITAT 4. TRAMITACIÓ D'URGÈNCIA

La tramitació d'urgència ve regulada en l'article 33 de la Llei 39/2015.

Article 33. Tramitació d'urgència.

1. Quan raons d'interès públic ho aconsellin, es podrà acordar, d'ofici o a petició de l'interessat, l'aplicació al procediment de la tramitació d'urgència, per la qual es reduiran a la meitat els terminis establerts per al procediment ordinari, excepte els relatius a la presentació de sol·licituds i recursos.
2. No cabrà cap recurs contra l'acord que declari l'aplicació de la tramitació d'urgència al procediment, sense perjudici del procedent contra la resolució que posi fi al procediment.

4.1.- Interès públic legitimador de la tramitació d'urgència

Respecte de la tramitació d'urgència, és evident que, estant ja prèviament regulats els diferents i específics procediments administratius quant a terminis la raó dels quals de ser és garantista per a conèixer a què ens sotmetem, pot també admetre's en situacions concretes que es pugui desenvolupar el procediment administratiu amb major celeritat i brevetat de terminis com és el cas de la tramitació d'urgència.

La Llei 39/2015 regula la tramitació d'urgència en l'article 33 i la fonamenta en raons d'**interès públic**.

Encara que en la present activitat formativa treballlem bàsicament sobre els terminis convé entrar a tractar què podem entendre per interès públic sobre el qual justificar la decisió de tramitar d'urgència un procediment administratiu en el qual estiguem immersos.

L'interès públic és un concepte jurídic indeterminat, això és, la normativa no defineix ni detalla ni menys encara delimita què es pot entendre per interès públic. Són la doctrina i la jurisprudència els qui van estudiant-ho, definint-ho, concretant-ho i delimitant-ho en concret.

Un, entre altres, dels articles de la Constitució Espanyola en què es fa referència a l'interès general és l'art. 103 que indica:

Article 103

1. L'Administració Pública serveix amb objectivitat els interessos generals i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb sotmetiment ple a la llei i al Dret.

L'interès públic compleix una doble funció: donar cobertura legitimadora a l'actuació de l'Administració i és una de les maneres de limitar les potestats administratives.

L'Administració, per a prendre una decisió basada en l'interès públic es troba en qualsevol cas sotmesa al principi de legalitat.

Per tant, quan l'Administració adopti una decisió basant-se en l'interès públic ha d'al·legar i motivar en cada cas la concurrència específica de l'interès públic legitimador, no és suficient que l'invoqui citant-lo i res més.

La relació directa entre interès general i legalitat té dos vessants: Una en què imposa un límit a l'acció administrativa ja que si es contravé l'interès general podria produir-se desviació de poder; una altra en tant que l'acció, actuació administrativa només és legal si satisfà un interès públic.

Posem un exemple:

Des d'una Conselleria es vol llançar una prestació abans de novembre de 2020 i com els qui estan treballant en la configuració de la mateixa volen anar-se de vacances i tenir totes les tramitacions i publicació en BOIB finalitzades abans d'anar-se de vacances decideixen que el procediment administratiu es tramitarà d'urgència i així ho tindran tot fet abans de novembre.

Si la decisió de tramitar d'urgència aquest procediment administratiu realment no es basa en cap d'interès públic en aquest cas seria una decisió arbitrària, interessada, basada en interessos particulars de les persones que estan treballant en el procediment administratiu i no justificada ni basada en interès públic.

Si efectivament, per exemple, pot tenir un interès públic justificat, tramitar d'urgència un procediment administratiu per a oferir una prestació d'ajuda d'aliments a persones amb un nivell d'ingressos per sota d'un barem i en una situació concreta en el temps.

No pot considerar-se interès públic ni estar justificat, per exemple, tramitar un procediment administratiu d'urgència perquè ens vingui un nou directiu i decideixi que vol decorar amb quadres nous tots els despatxos del nostre edifici per a veure'ls ell més bonics.

Un altre exemple:

Des de la nostra Direcció General es planteja oferir una prestació per a l'ajuda en la compra de llibres i material escolar per a famílies amb ingressos inferiors a un barem i ens trobem ja a la fi de juliol, tenint en compte que les famílies puguin necessitar aquesta ajuda al començament de setembre entenem que ens podem basar en l'interès públic per a acordar la tramitació d'urgència del procediment administratiu pel qual oferir aquesta ajuda.

Us apporto en l'apartat de bibliografia un enllaç en què s'estudia amb detall sobre l'interès públic per a aquells als quals us interessi aprofundir sobre aquest concepte. Recomano aquest article.

Indica aquest article que es podrà recordar, d'ofici o a petició de l'interessat l'aplicació al procediment de la tramitació d'urgència.

És evident que l'Administració, si decideix la tramitació d'urgència, amb independència de si ho decideix d'ofici o de si ho decideix per petició de l'interessat, en qualsevol de tots dos casos, ha de basar-se en l'interès general i ha de justificar-lo, raonar-lo i motivar-lo com ja indicat anteriorment.

4.2. Excepcions a la reducció dels terminis

L'apartat 1. de l'article 33 indica que es reduiran a la meitat els terminis establerts per al procediment ordinari excepte els relatius a la presentació de sol·licituds i recursos.

Aquesta regulació és reflex d'un plantejament garantista per a les persones, per a tot aquell interessat en un procediment administratiu ja que manté el termini íntegre, complet per a presentar sol·licituds i així també manté el termini íntegre, complet per a la presentació de tots els recursos que es puguin presentar en aquest procediment administratiu.

4.3. No possibilitat de recurs contra l'acord de declaració de la tramitació d'urgència

L'apartat 2 de l'article 33 es refereix a la possibilitat o no de recórrer i estableix que no es pot recórrer l'acord que declara l'aplicació de la tramitació d'urgència i sí que es pot recórrer la resolució que finalitza el procediment administratiu.

Per tant, l'article parteix d'un plantejament de presumpció de legalitat a favor de l'Administració que ha decidit basar-se en l'interès públic per a acordar la tramitació d'urgència i sobre la base d'això no permet que aquesta decisió, aquest acord, es recorri.

Sí que és susceptible de recórrer-se en via judicial la decisió basada en l'interès públic si la qüestionem.

D'altra banda, sí que permet la Llei 39/2015 en aquest apartat 2 de l'article 33 que recorrem la resolució que finalitza el procediment administratiu, imaginem que ens denega la prestació que hem sol·licitat en aquest procediment administratiu i sí efectivament podem interposar els recursos administratius que aquest procediment tingui establerts.

Bibliografia:

Interès públic:

Article de l'editorial Wolters Kluwer, "Interés público", 2020.

<https://guiasjuridicas.wolterskluwer.es/Content/Documento.aspx?params=H4sIAAAAAAAAEAMtMSbF1jTAAAUNjAyNTtbLUouLM_DxblwMDCwNzAwuQQGZapUt-ckhIQaptWmJOcSoAExDNqDUAAAA=WKE>

[Consulta: 10 d'agost 2020]